

कृष्ण सं० १२

नाम संस्कार कै शुभः

दन्तकार

ପତ୍ର ନଂ ୨-୨୭

संज्ञा सं.

क्र.सं० (पं०) ४३ पं० सं० (पृष्ठ) १

लिपि: English

आचार्य कागज

आकार: $C \times C \times 8$

नि० विवरणम् अ०

002637

31. प्र. ६५ (अ. १५३)

श्री गुरुभ्यो नमः श्रीगणेशाय नमः श्रीविष्णवे नमः श्रीब्रह्माय नमः

**Indira Gandhi National
Centre for the Arts**

१६ सं. १८५० को सु. २०

तं धूम्यते द्वितीयवांशदेन तु गुणान्वितं नक्षत्रमपि स्वतंत्रः कालरतिजाप्यते अतएव ब्राह्मणादेर्दशमैका
 दशह्यदशदिनेषु कुर्वतः क्षत्रियादेश्च त्रयोदशादौ नमस्मासगुनुसुक्रमै व्यादिनिषेधादेरपि तथा च दीवि
 कायं गभीरानमुखे च चो लविधितः प्राप्ता तथा गंवितेति प्रकृत्योक्तं अधिके मास्ये वर्म छा चनेरिति त
 थापारिजाते वृहस्पतिना विष्णोः क्रिया पापश्चोक्तः कालो मासदिने रावि तस्यो न दोषो मृदुत्वे वक्त्रे वाजी
 वशुक्रमो निति दिने निति तृतीयेत्यंभावे मासात्मना दिनात्मना वापो नित्यतः कालस्तस्मिन् क्रियमा
 ग्यां तस्मात्सुखादिनदूषणमित्यर्थः एवमुक्तदिनेषु सर्वनिषेधानि हि दे प्रापे तदयवादे तत्रैव गर्गः
 अतीयाते च संक्रांतौ ग्रहणैवे धृता अपि आहुं विना शुभं नैवं प्राप्नोति काले पिमानवः कुर्पादिति शेषः त
 था आमसे क्रोती विष्णो दे प्राप्नोति काले पिना चरेदिति सर्वदिनेषु विशेषां तनमुदुर्जसं अहे पूर्वाह
 ने शुद्धमुक्तो मध्याह्नो मध्यमः स्मृतः अष्टाहं च नात्रिं च वर्जये नाम कर्मणीति अथोक्तदिने

सं. की.

प्रकृतस्य नाम कर्मणः कालोत्तने क्रियमाणस्यापेक्षितस्तिष्ठादिनिर्णयस्य पारिजातेन सिंहः छिद्राद्या-
 पर्वनवमं हि चाशेषाः शुभावहारति-चतुर्थिष्यष्टमीद्वादशीचतुर्दश्यः छिद्राः देववर्गी-नवमीचेतस्योति
 धिर्विहायशेषास्तिष्ठयोनो नाम कर्मणि शस्तारस्यर्थः चक्षिष्टः बुधेन्दुसितजीवनमंशे कदिवमोदयेदः
 व्यारो कालहोरायो नाम कर्मप्रशस्त्यनेरतिष्ठस्यंतस्य स प्रस्यते सुप्रत्येकं समन्वयः-शशकोनवोशे
 रशे उदयो लगे देव्यारो राशेस्तृतीयोशः कालहोराः वारप्रवृत्तिमारभ्या होरात्रयं वेधिनो भागभेदाः
 दिवसोदयस्येकवभ्यावः नतश्वत्वारोवासराष्ट्रप्रशस्त्यर्थः-पानिजातो मित्रादिसमन्वित एषातमि
 षकः स्त्रीतीः धनिष्ठा-सुतप्राजेशाश्विशशो कषे कदिनकृत्युषोसुरासोस्थिनहिद्रोयचदशीविहा
 यनवेमीसुडेष्टमेभार्गवजोचार्थान्तमादभागदिवसे नामानि कुर्याच्छिशोरिति मित्रो नुराधा-आदि
 सपुनर्वसुदुजने सुनरात्रये श्रुते-त्रीरपुनराण्यादुदुभिना श्रीनिशास्त्राननसंवादात्-असुतः

अवराः प्राजेशो रेशिणी-अश्वीत्यश्विनी-शशोको मृगशिरस्य पौष्करेवनी-दिनकृत्तकः रा
 शोस्थिते च्यसिंहवृश्चिककुम्भलग्नेषु-नेभ्यसवाष्टमस्थानि निवस्यत्वं कथ्यमाणं क्रमाद्यो शुद्ध
 त्वे-जोवुषः-आवापेतिरुः-अमनपादप्रवेदः-एव्योभगाख्यांशे दिवसाख्यावासेने-प्रत्येकमन
 यभागदिवसमित्येकवभ्यावः नामानीति बहुवचने मेकस्य शिशोर्वह्निनामानि कार्याणीति
 ज्ञापनार्थं प्रथममाह शरवः कुलदेवतासेवेदेषिना नाम कुर्यादिति-कुलपूज्याया देवतात्
 त्सेवदुमित्यर्थः-अस्यां व्याख्यायामनादिनाचारे मलं द्वितीयाह मासनामवुनीर्नाम दशाह
 लस्य वेपिता-कृष्णोनेतो सुतस्वकीवे कुठोद्यजनाईनः-उपेन्द्रो यत्पुत्रो वासुदेवस्तथा
 हनिः योगीशः पुराउनीकाक्षीमासनामात्पुनः क्रमात्-अत्र मार्गशीर्षादिः-क्रमः चेज्जादिमास
 नामानि च कुठोद्यजनाईनः-उपेन्द्रो यत्पुत्रो वासुदेवो हनिस्तथा योगीशः पुराउनीकाक्षः-स

यनेन असावसावित्यस्यादिश्यानामनी इति ऊक्तं चेत् द्वारव्यावसरं नाम्नोः क्रमनियमापदेवत्रानेतत
वजा तदस्य स्मिन्नर्थं तद्विदुः स्यते इति प्रकृत्यनस्मादेवं प्रयोगो भवति - अत्र राधो देवदज इति
तथावो धापनेन चोत्रस्यानामयत्वातीति क्रमसौ हिताय निष्पापेति यथा तु शसनेनियोगोभ्य
धापि - तथोपनयनप्रकरणस्य सकोनामासीति नामधेयं पृथग्विज्ञातत्वात् - अग्नीवादीनां
नामधेयं कस्यपि त्वादेव तान् अत्रेन क्षत्राश्रमगोत्राश्रममण्येक इति सूत्रस्य आरव्यावसने ह्ये
गमाभ्यर्कतोक्तं न क्षत्राश्रमं क्लृप्नुनामासीति तथोक्तं तद्विदुः तानामेवानाक्षत्रनाम्नोत्तरं
र्थः २ लोकाः स्मृदशीनभाष्ये च समुदाहृतः योरेयमभ्ये विष्णुर्वाङ्मनो यत्सेच वांसश्च द्वाप्यपुष्ट
शेषेषुनामोः कपरस्वरं त्वः स्वाहो रदार्धः सर्विसर्ग इष्ट इति सो इति रोहिणी ग्रहो - आदौ आषा
क्षतेन तत्र रोहिणी त्रैबतः माघः मार्गशीर्षः ज्येष्ठः चैत्र इति षण्मासि द्विः प्रोष्टपदप्रकृति केनापि

सं. कौ. उकारात्पनेपकारे वृद्धिरित्यर्थः ततश्च प्रोष्टपाद इति नक्षत्रद्वयसंवेधिनामसिद्धिः अतः समग्र
 रणीते निरीयाणां नक्षत्रेषु पाठे कृति कायमनरायेत पाठात् ततश्च अयमराः आयमनराः
 अवराः आवराः शतभिषजः शतभिषजः शतभिषकजातार्थं प्रतिप्रसूता राशिद्वयं
 अरति वाक् कारोक्तेः शतभिषक इत्यपिः अश्वसुक् अश्वसुतः एवेव नुनाम नक्षत्रसंवेधि
 सिद्धिः शेषेषु उक्तान्यनक्षत्रकृति कनामस्ततः वृद्धिः अविष्टाफल्गुन्यनु राधेत्यादिसंज्ञेन द्वित
 क कोनियमात्कृत्तु द्वितक कीति अविष्टाफल्गुनीत्यादौ स्त्री प्रत्ययनिवृत्त्या च अविष्टः फल्गु
 नः अनु राधे निष्पन्नः अश्लेषः रस्तः विशाखा आषाढः कृत्तिका बहुल इति वेति एका दशनक्ष
 त्रसंवेधिनामसिद्धिः आर्त्विनाद्रिमूलयोरं त्यस्तरयक कारयेणमवति रेफयदरा माश्लेषाग्रहा
 माकारेणामाभूत इति आर्द्रकः मूलक इति त्वाघोः स्त्रोहं तेन च पुनर्वसु इति सदीर्घं त्वप्रसक्तेरदीर्घं

त्वमुक्तं पूर्वः सहेमानिचत्वारि प्रप्रविंशीतिनक्षत्रसंवेधिनामसंवेधिसिद्धिः तेजिषिर्नक्षत्रेष्वपि
 जितः पृथगामानेपि पाणिनापि वत्सरात्ताभिजिदश्वपुमिति तत्प्रकृतिकपोरभिजिदभिजि
 तश्रितामो ननु शिष्योरापश्लोके यो आरदः सतस्य नक्षत्रांतेरेतर्भावाज्ज्ञानेव व्यवहारसो
 क्योरिति बोधे आरदं ताभिजितश्रितामसं नाममात्रेनेति तत्स्वीकारेपिन बाधकं अमि
 जित्वत्पूर्वचनेति निरीया आमतनेति अभिजामनक्षत्रे उच्यते स्यादथा नो अवस्ताष्टो रापेश इति वि
 विवृतमेतद्वसिष्ठेन अभिजित्दमोगमेतद्देवदेवां त्यपादमश्वत्थे आश्वत्थतस्त्रोनाडोहनिभ
 स्पतिवैश्वदेवमुजरापादाः चतस्र इति पंचदशोशा पलक्षरां द्वयोर्नक्षत्रयोर्द्विद्विषया लोचनेन
 पादपंचदशोशा वमिति द्वित्यर्थः उक्तानक्षत्रनामानि स्त्री प्रत्ययानां स्त्रीणां मात्रादनेनैव
 कानि कीदृश्यापनुक्रमणात् नृणां मेताः क्रियाः स्त्रीणां मिनिस्त्वान्वेन वक्तव्यार्थ इति

से. को.

होराचमं नरहितपथावस्थितसंस्काराणां तास्वपिविधानात् उक्तो न शिषोषो मानदनेनैवः पुण्या
 हादिवाचने बुद्धेः नात्यदस्तीति अश्वयुक् अश्वयुज इति विकल्पे प्राप्ते निमग्नः परिशेषे तद
 क्षरादिकं नाम यस्मिन् धिक्सेपदक्षरमिति अक्षरं स्वरश्च द्वाक्षरमित्यादौ दर्शनात् ततश्चा
 श्वयुगित्येवोचितम् एवं च ज्योतिर्विज्ञप्तिरसिद्धस्वरदयामिहितशतपदचक्रसारे ह्योपेत्योपतिषोकी
 भिरितः वृत्ते चोलापदे स्वाद्येली लले लोयमस्य वरत्पादितेनेति चोक्तारमेव घवर्तानामादिजाः
 स्फुटादित्युपसंहारो घे अश्विन्यां पदे सुचरोषु पेचु इत्यादयो वर्णान्तरादीनि नामानि च उभयपि
 श्वेदिपतिः वोलपतिलोटपतिरित्येवं कार्याणीति ते ज्योतिर्विद्यं नक्षत्रतत्त्वरणा फलानि संतुता
 यपि नामानि यदित्यमकराप्रकरणे कचिद्गृह्ये तादृश नक्षत्रनामकार्पमिति स्फुटो विधिर्भ
 वेत्तरापि मन्त्रवाकारिसंवेदकमीनधिकृतज्ञाने पविष्ये सावित्रि जेये तरपिकृता न्युतिवाक

(३)

रणा तु सारिनक्षत्रनाम्नामेवावश्यकतया दर्शितत्वात् शोखापनास्त्रा कृत्तिका सूर्येन स्यात् शर्मस्वरे
 नाक्षत्राणि नामानि तज्देवता संवद्धानि मन्त्रे ते उदाहृते च न्युतिभाष्ये वचने नक्षत्रदेवतास्य तास्य
 ताभिर्वृत्तकर्मणि यजमाने स्यात् सर्वे नाम नक्षत्रे ते स्मृते शर्माते द्वास्तृणास्योक्तमिति आभिवादन
 कंच सक्तवाक्से पठनीयेनाक्षत्रादत्यदेवस्य पितृभ्याम् कान्तीया अग्निदेवता संवद्धानाक्ष
 त्रनाम मन्त्रे ते नैतदाश्वलायनां व्यवहारिकं नामाह व हस्यतिः नामास्त्रिलस्य अवसरे तु
 शुभावहमिति तत्स्वनूपमाश्वलायनः नामवाक्ये दृष्टौ षड् घतरंतस्थमिति न्यानां तं
 क्षरं च नक्षरं वा द्वाक्षरं प्रणिष्टा कामश्चतुर्नक्षरं ब्रह्मवर्चसकामो युष्मानित्येव युं सामं युजानि
 स्त्रीणां मिति वर्गेषु कस्वच होत्यादि प्रथमद्वितीयमभिन्ना गच्छेत्यादयः पंचरशः हकारश्च जेने हो
 षवंतो हलः तदस्य तर आदिर्वस्य अतस्त्वोपलवान्यतरो मध्ये स्यामिति न्यानां विसर्जनीयानेव स्य

सं. को.

अक्षरं स्वरं च स्वचकृत् भिन्नः पस्मिन् हे अक्षरे च तारिवा अं नेषु न संख्या नियमः पुमान्निस्तेवति
 तदस्य लक्षणाभारं देवि न दोष इति ज्ञापनार्थं न तत्र चंदवरत्नादि बहुदुरत्या घटिकायं अत्र विशेष
 घेव शिष्टः तद्वाक्षरं वा विवर्जयेदेत्यलकारे फलमासनामादिकमवचि संस्फुटं वेददक्षिणा क
 रारिं भ्र इति महाभाष्ये याज्ञिकाः पठन्ति त्रिषु नु यान् क्तमनरि प्रतिसिजं कृते कुर्यान्न तद्विनिमि
 ति कृदन्ते कुर्यान्न तद्विनिमि ति भावः कपिलसंहितायां देवतानां विशेषण पित्रोर्वा नाम शस्यते
 इति शिरःपक्षे षण्पक्षे वाभ्यां विशेषा तत्र मुक्तं नामाघात्वा तांते नाम शिरःपक्षे सि सुयसर्गादि वा
 स्तु श्रीरित्यादीनि व्यावहानिकानामाधिकारे यमः शर्मदेवस्य विप्रस्य वर्मराजा च भुजः युप्रोद
 नश्च वैश्वस्य दासः प्रदस्य कारयेदिति मनुः स्त्रीणां च त्क स्वमन्त्रं विस्पृष्टार्थं मनोरमं मंगल्यं
 वृं वरां गीता माशी की दाभिधानं वदिति प्रासादादीनामपि नाम कार्पयिनि स्कां देदेवा लयगजाश्वानां

कृदक्षरोऽवगपिकूपयोः सर्वापणानां परणानां जिह्मानां योषितानां नृणां काव्यादीनां कवानां च पशूनां
 नो विशेषतः गजप्रासादयन्त्राणां नाम कर्म यथादितमिति नाम कर्म विशेषं पारिजाते भगवान्शि
 शोर्नामा यपित्रादिर्दशमे द्वादशे हि वा क्यधि द्वागुणोर्ध्वं केनैतन्नैतनुगुणो शिशोः उदमायीः कुमार
 स्य नामास्य विदधामहे इति विज्ञापिते विधेर्विद्वद्भिन्ननुमोदिते ब्राह्मणोः सार्धमारभ्य पूर्वपुण्या
 रवाचने तत्र पुण्याहयर्पापं यथाविधि समाप्य च स्वस्ति यर्पापमधेतु नामधेयं विधिस्तिने चतु
 र्यं तमुदीर्घादपिताते नाम कर्मणि स्वस्तीत्याद्येव त्वं ते भवत्यदसदीरयेत् वक्तानश्च चतुर्थं
 तवालनामोक्तिपूर्वकं स्वस्तीत्येव प्रतिबुध्नुमि आदृतश्चासौ स्वस्ति वाचनगता विशेषः शो न कन
 पेन कारिका मयारिजातारिष्योगेषु च अभिवाक्षनीये च नाम न स्त्रीणां मि सुक्तं जपेते ते स ले
 अथ प्रयोगः तत्र गर्भाधानादि संस्कारात्किं पक्षे प्रमाणं तदकरते जातकर्मणाः कालानि पञ्च निमित्त

सं. ओ.

काऽप्यहोमपूर्वकं प्रत्येकं पारकं चतुर्विधं पूर्वकारणं प्रत्येकमर्हं कृत्वा गोदानं जलमहस्त्रहोमाद्यन्त
 रप्राप्त्याप्तयेन कुर्यात् तद्यथा-जातकर्मणः कालानि पञ्चिनिमित्तं दोषपरिहानं द्वागश्रीपनमेष्टनप्री
 त्यर्थं प्रापश्चिन्नहोमे करिष्यन्ति संकल्प्य उपलेपनाद्याज्यभागां तं कृत्वा ३० भूर्भुवः स्वाहेत्याज्या
 हुतिं हुत्वा स्विष्ट कृदादिहोमशेषांतं समाप्य गर्भाधानं पुंसवनानं वलोभनसीमंतोन्नयनलोपनिमि
 त्तदोषयनिवारणं द्वागश्रीपनमेष्टनप्रीत्यर्थं रपजः पादकृच्छ्रान् रतत्रत्याप्तापेनाचरिष्यन्ति संक
 ल्प्य नान् संकल्प्य पूर्वकमदकृच्छ्रान्वाचरेत् आनभ्याधानमाचोलात् कालेतीतेनुकर्मणां आहत्या
 ज्यं संकल्प्य तुहत्वा कर्मपथाक्रमेण तेष्वेकैकलोपेपि पारकं छेदमाचरेत् चुराया अर्हं कृच्छ्रा
 न्नापदिस्वेवमीरितं अनापदिनुसर्वत्र द्विगुणं द्विगुणं चरेदिति भगवदुक्तेः अस्मिन् होमपारिजा
 तमनुसृत्य पाकयतं तं श्रमुक्तं केचित्तु आत्यं संकल्प्येति वचनादपि स्या पनाज्यसंस्तानप्राप्त

संमार्गानि निरिक्तं नकार्यमित्याहुः अथोपाकारोपासं कीर्त्य अत्यकुमानस्य आपुनभिद्विद्यवहानसिद्धि
 बीजगर्भसमुद्भवेनो निर्वहरा द्वागश्रीपनमेष्टनप्रीत्यर्थं नाम कर्म कानि चरन्ति संकल्प्य गणेशपूज
 नस्तस्मिन्वाचनारिकुर्यात् केवलनामचि कीर्षीयां स्तस्मिन्वाचनमुपक्रम्य पुराहं प्रमसुः कामुकनात्रे
 स्मे स्वस्ति भवतो बुवेत्ति नि निर्वदेत् ब्राह्मणाश्चेतन्नाम्नेः स्मे स्वस्तीति प्रतिबुधुः ततश्च पुराणाहो
 घं समापयेत् जातकर्मसहितनामचि कीर्षीयामस्य पुमानस्य जातकर्मनामकर्मणाः पुराणाहं भवतो बु
 वेत्ति नि नि उत्कात्रिः प्रत्युक्तेः अत्यकुमानस्य जातकर्मणो एतन्नाम्नेः स्मे स्वस्ति भवतो बुवेत्ति नि
 निर्वदेत् जातदनुसानि प्रतिवर्चने ब्राह्मणोर्दत्तेत्यकुमारस्य जातकर्मनामकर्मणाः ऋद्धिं भवतो बुवेत्ति
 नि निर्वदेत् आदेनामिति ब्राह्मणाः त्रिप्रभुः ततः पुराणाहो घं समाप्य नोदीप्रादौ तं कृत्वा चारुप्री
 संनाम देवतापूजेन कुर्यात् नदिस्थं नदुलपणं को स्य पात्रे स वेणीशाली कया श्रीगणेशपनमरति नि

सं-को-

स्वित्वाकुलदेवतामलिरवत् श्रीनृसिंहभक्त्यादिनेकोमासनामकव्याख्यादिनतोनक्षत्रनामक
 निष्कारत्यादिनतोयवहानिकशिबशर्ममिति-ततोनामदेवताभ्योनमरतिनेष्वक्षनेषुनामदेवता-आ
 वाहयेन तदस्तमित्रावरागहवेरिति प्रतिष्ठाप्यनाममंत्रेणोपशोपचानैः संप्रत्युवाच स दक्षिणा
 करोति पविशेत् तदित्यश्दमाचार्यः कुमानसनामास्यविदधाम्यहमिति प्रार्थिते ब्राह्मणेननुज्ञातः
 श्रीगणपतयेनमस्तु पयस्य कुलदेवतानाम्ना श्रीनृसिंहभक्तोसिमासनामाकृष्णसिनाक्षत्रेणक
 निकोसीसुपांशुवदेनतोयवहानिकेरानाम्नाशिवशर्मसीति तदस्तमित्रावरागहवेरिति हेतु
 न्तास्तप्रतिष्ठितेनामास्त्विति ब्राह्मणः प्रवदेष्टुः ततः कर्त्तातिष्ठन्कुलदेवतानाम्ना श्रीनृसिंह
 कोभवनः सर्वान् ब्राह्मणान् अभिवा दयत् इति वदेत्तच्चापुष्पान्भवतु नृसिंहभक्त इति वदेष्टुः एकं
 कर्त्तामासनामाकृष्णोभवनः तेरिति वदेत् तच्चापुः कृत्वा इति कर्त्तायांशुवदेनक्षत्रेणानाम्नाकृतिक

इतिभवनः सर्वान् ब्राह्मणान् अभिवा दयत् इत्युच्चेः आपुष्पान्भवतुभवदुक्तनामेति ते वदेष्टुः कर्त्ता
 यवहानिकेरानाम्नाशिवशर्मभवतः तेरिति चेत्चापुष्पान्भवतुशिवशर्ममिति वदेष्टुः ततस्तद्वह
 वेनतः कृतस्यनामकर्मणाः पूर्णतिसिध्यर्थं दशब्राह्मणान्भोजयिष्यति ते स कल्पभूयसीदानेच
 संकल्पेश्वरार्थं कुर्यात् प्रयोगकालेपि अभिवा दनीपनास्तुपांशुत्वमाहशौनकः अभिवा दन
 नामेदमस्येत्यालोच्यचेत्साउपांशुनिर्दिष्टेन त्रजामीषुः परेष्वेति अभिवा दनीपंचनास्तत्र
 मेव पूर्वोदाहृतवौ धायनवचनात् तच्च यावहानिकोजने कार्यमिति यद्यपि आश्वलायनीप
 पाठक्रमादवगम्यते-पद्यपि पारितोषे प्रयोगकालेऽयमेव क्रमो नृसुतः तथापि सक्तवाक्येदेव
 अतिननाक्षत्रोजने यावहारिक विनियोगकथनात् तदुदाहृतत्वात् कस्याप्यसहकृतवद्वा
 चानवशाच्च विपरीतक्रमो मयोदाहृतः नामकर्मणोयवहानिकल्पेश्वशर्मतत्वेत्येति सिद्धेपि

सं.कौ.

अभिवादेनाक्षत्रस्य तदन्तर्गतं च निष्कं ० इति पुंसां नाम कर्मः अथ स्त्रीणां संकल्पः साः कुमा
 र्या इति विशेषः स्वस्तिवाचने सते नाम्ने-अस्य स्वस्ति भवन्तौ बुवंति ति स्वस्तिवाचने-नामानि से
 विभक्त्या वेते कुलदेवता नाम मास नाम सूचक्रीति वैकुंठी वासुदेवी ति त्रीणि उीवेनानिशा
 के ति के पु-अवयवाणी भावो यतो तत्प्राप्तं तत्प्राप्तो डी बु स नि निमित्तं यो रन पा पात् हनि नित्य विरु
 ते संकेते न मति शब्द वत् स्त्रियां संभवात् कृष्णा-अने ते ये वम वशिष्ठा-आवे तानि-अरं तत्वात् न
 नाक्षत्रे मान्द जौ-कर्म पि-आश्वला पन्शा-विमिकार्ये अभिवादनीय निषेधस्य जपे ते नो दा
 हतत्वात् अवहारि के च पत्तदशमेत्यादिः पुंवत्प्रयोगः नाम मंत्रेणापजादि वैदिक मंत्रवर्जं पुंरुत
 द्विविधमप्येतस्मिन् न संनिधौ पितृनामहादिः कुलवृद्धः कुर्यात् पितृनाम कुर्यात्-अस्यो वाकु
 लवृद्ध इति श्रोतुं स्मरणात् ० इति संस्कारकौस्तुभे नाम कर्म अथ दोलागो हस्तं भवत्ये-अभि

पुण्यपरिवसे चेत्ता रावला चिते मृदुधुबक्षिप्रभेषु माता बाकुल पोषितः योगशापिंह निस्प
 ता प्राकृशीर्षं विसृजेच्छु शुभिति मृदुधुबादिलक्षणां श्रीपतिः ऐहिकपुनर्न संस्थिते गतिश
 म्लेच्छेन गं दानुगो क्षिप्रं वा शिवदिने शपु पुष्य मरुते द्वात्री तु सारगो उग्र पूर्वमद्वातकं मृदमग
 ला द्योतं मेने चरा विष्णु स्थाति शतो ड्वेद-दितमः कुरुः स्वसंज्ञाफलमिति रोहिणी अनात्रयं
 चेति स्थिते-आर्द्रा मूलज्येष्ठा श्लेषा दानुगानि-अश्विनी हस्त पुष्पाः क्षिप्रानि-कृत्ति कारि
 शाखे साधारणो पूर्वात्रयमद्वाभनि तप उयाशि-मृगश्रवा ने वसतु नाथाः महनि-अवरोस्ता नि
 शतनाकान काथ निष्ठा पुनर्वसु वश्रवाणी एते यो से जानु सानि फलं से यमिति रदशनक्षत्रनिप
 माप वा दोषो ति निर्बन्धे-आर्द्रा शशने पुं सो द्वा दशो दिवसः शुभः अषो दशस्त कस्याकाननक्ष
 त्रविचारणा-अस्मिन् दिवसे चेत्प्रातिर्पगास्ये प्रशस्यत इति-अथ दिवसा ता ह्मात्रिजां ते वृहस्प

संको.

तिः दोलानो हस्तकर्त्तव्य आदेशो मे द्वादेशो विवा यो उशेदिवसे वापि ह्यविशेदिवसेपि वेति द्वात्रिंशदिति
 क्वचित्पाठः इति संस्कारान्कोस्तमे दोलासेरतो अथ दुग्धानं श्रीधनीये एकत्रिंशता सनेता
 द्वितीयेन मर्षवाशुद्वयानुक्रमेण शोखे स्त्रीने संनिदध्याच्छिशुनां वक्तुं धात्रीपुत्रपुत्राविधा
 येति शंखशतिसप्तमीतृतीयाथि-पञ्चाः कलदेवता विप्राश्चर्यसिंहः पूर्वोक्ते वाद्यमध्याह्निकुर्म
 द्वात्रिंशदिवर्जयेत् योगिनीनां हनुद्रादिस्तुते चैव विवर्जयेदिति योगिन्यादिलक्षणां योगिनीनां
 स्थिरचरमेदश्च न्योतिः शास्त्रादवगतं यः ० इति संस्कारकौ कोस्तमेदग्धानम् अथानार
 प्राप्नोतलघुजनम् आहुर्न्योतिर्विदः कवीज्यासु चैत्राधिमसं नमोषे जलपूजयेत्सुति कामास
 पूजो बुधे हो ज्यवारस्वदिके तिथौ हि शुक्ली ज्यदिती हुं कृते नमो मे नैति ति शुक्रगुर्वीस्तु पोषे
 तेथिमासे पोषे च न कार्प-मासो ते बुधसामगुनुदारेषु चरिक्ता न तिथौ च वरापुष्यपुनर्वसु

गहस्तमूलानुराधानक्षत्रेषु कुर्यादिति भावः इति संस्कारान्कोस्तमे जलपूजनम् साहेमासे इपद
 पात्न्यो बुलेप्रथमेशिशोष्ट-कर्दगीदिकसे मिश्रं विलासापहितापव-सार्थपुष्पकामासनुपूगस्य
 प्राप्नोत शुभम् षष्टिनमस्यमासेस्तमोर्गभोगे भवेन्नरति-षष्टिर्मसिनस्य स्पभोगस्य चपः
 अतो न प्राशनं कालेस्तो बुलभक्षरो विशिष्ट इति प्रतीयते इति संस्कारान्कोस्तमे ताम्बूल
 क्षरो अथ सप्तवलो कनसंस्कारः यानि जाते ममः तृतीये मासि कर्त्तव्यम् अमहः सूर्यस्य दर्शनम्
 चतुर्थे मासि कर्त्तव्यम् अमहः सूर्यदर्शनं उयनिष्क्रमणं कुर्यात्तुर्थे मासि सावन इति शोभ
 क-अन्नप्राशनं काले वा कुर्यात्त्रिष्क्रमणं क्रियामिति अथ तिष्क्रमणं कालः मृदुर्जसं
 ग्रहः पूर्वः पक्षः शुभप्रोक्तः कृष्णस्वात्मः त्रिकं विना तथा त्रिकं सप्तमी दशमी द्वाशी
 च विवर्जिता इति वारं क्षत्राणामहहस्यतिः नौ वभार्गव सोम्यानां शिशुनिष्क्रमणं

क्रियादि वेशस्येतानि त्वमापुर्वं द्विधनप्रदेति- अष्टिर्ननेवती हस्तयनि चानो हि लीतया अवगोपुष्यसे
उक्तं मृगे लो नने फलुनी अनुनाथोत्तनापाठातथैव च पुनर्वसुः दमानिमानि सस्तानि शिशोर्मिषु मरो
विधिविति- योणादिमुहुर्न संग्रहे च र्माश्वाशुभयोगाश्च विष्टिष्वशकुनादि वेति- आदिशब्देनां वि
द्वरुतं प्रतेरसंग्रहः- अथानिष्क्रमणे विशेषविधिर्विषाणुधर्मजने- चतुर्थमासिकर्जं यो शिशोर्निष्क्रमणं
गृहोत्पादिगीशानोदिशो तत्र तथा चेद्वाक्योर्हि जः पञ्चनेवासुदे स्य गगनस्य च कारयेत् ततस्त्वलेकता
धानी बालमादापपूजितं वहिर्निः काशयेद्गृहोत्पादगृहादिनिषस्तेनैः ततस्तत्र पदेभ्यं त्रयं तेनाम
निबोधमाचं द्वाक्योर्दिगीशानोदिशो च गगनस्य च निक्षेपार्थमिमे दद्विभनसंस्तु सर्वदा अप्रमत्तं
गमादिति स्त्रीरगमविधानो च द्विजाजां कुरुदा तथा- तदा तु पूजा कर्तव्या गीतनृत्ये स्तथोत्सव इति
शंखशहं वाद्योत्तमोपलक्षणां तत्र वहिर्दिश गमने तु मेवां नमहा- आश्वलायनः न यदा कल्पकैः

सम्यक् देवतायजने गृहात्- अभ्यर्च्य देवतामर्जयेच्चोद्यपुनः सनम् भोजयित्वा द्विजादंगेरे स्वस्ति
वाचनमाचरेत् शाकुने प्रजयेत्स्वस्ते शिशोर्निष्क्रमणे पितेति- आकल्पकैः भूषणैः पंचद्वेषः पंच
विधवाद्यद्वेषः शाकुने सक्ते कनिष्ठादि तत्र दक्षिणीदिति च ततो मंगल दर्शनं कान्तलीयमित्य
विविधपथमो- जने द्विजांश्चार्णवार्णवमंगलानि प्रजो नषत् दर्पताः कलशः कृत्या तथा कृमन
तोक्षताः दीपमालाधुजोलोकाः संप्रोक्तं चाष्टमंगलं विवावाहे निष्क्रमणं च होर्षं समागमे
संवेषु च यात्रायां प्रशस्तं चाष्टमंगलमिति शौनकः निर्गमस्य गृहादे तनी तावेष्टमंगलं पेततः प्र
दक्षिणो नीत्वा बालं तद्देवता लपे गंधमाः आदिभिस्तत्र फजयित्वा च देवतां प्रणम्य च नैवालं त
तो देवा लपस्थितैः विवद्वित्री लोमाशी वीदाद्येन भिनेदिने मानु लादेः च देवतां प्रणम्य च तं नत्स
ततो देवा लपस्थितैः विवद्वित्री लोमाशी वीदाद्येन भिनेदिने मानु लादेः समास नवैधोः प्राद्यप्यमे

रिने तत्रोपहानदानाघेनास्मिन्निशवाभिलाहितं कुमानं पविगृह्येने प्रापयेत्स्वयं ततश्च निजपतेः त
 तोमातृष्वसमातुलादिगृहं गत्वा ते षोडशीर्वचनादिभिर्नृदितादीन् पूर्ववतीति चरस्यति स्वस्ति वा
 चसमावृत्तवाहनमिषं पेद्वहातमातुलो वा वहेनत्र निर्वाहने शिशुस्वमं शिशुनाममित्रादिगुनि
 र्गृह्ये पृथग्वा त्वयं सरङ्गुडमिवोषेस्ववायशब्दसमन्वितं चतुनस्ते शिवो देशगामयेनो यलोपितेः प्रा
 त्यपुंजसमासीनेवालेवालमथापि वा अर्चयेदुगपुष्पाद्यैस्तस्मिन्मूर्तिललाटके अस्मन्मूर्तौ न
 तः कृत्वा मत्संजीवनं जपेत्त्राचयेद्दुरोगान् भजे शान्तये च च भक्षयेद्विचित्रैः सफलैः शिशुनाम
 र्द्वयेद्दुधमिति कृते त्रिमुखं व्यादाय स्वपीतीति वत्सोर्वा पर्यम विवक्षितं शिशुनेति तद्गते न पूजने च
 नपदित्यर्थः अत्र कर्तृनिर्वायमाह शानकः मासे चतुर्थे यद्येवाशिशोर्निष्क्रमणो गृहान् विदधी
 तास्पयिनादिहृतेषी पञ्चरक्ष करेति यद्यपि सर्वदेः कमरणि ये चतयोः आहूतं विद्योतति काती

पस्मानरात्रात्रादी आहमिति कस्य तनुगोक्तं तथाप्याश्वलायनशास्त्रे विभिनिष्ठयानुरूपं अ
 येः षोडशसंस्तान्प्रवर्णादिष्वपीष्यति कानिकोक्तेः अस्मिन्त्यकां प्रवर्णादिष्वपीष्यति
 अथ निष्क्रमणं नाम गृहं तत्र प्रथमं निर्गमः अकृतापोक्रियापोस्वरासुः श्रीनाशनं शिशोः कृ
 ते संघर्षाद्वृद्धिः स्यादपुर्वद्वृद्धे न मेव चेति अथ भूमावुपवेशनकालः विष्णुधर्मोत्तरे पंचमेव तथा
 मासं भूमौ तमुपवेशयेत्तिथि विवर्जयेद्विक्तांशस्तानि शयान् भाति मे उत्तनाद्विषये सौम्येषु
 ष्यं क्षीणं देवते प्रजायत्यं चरत्तं च शरुमाश्विनं भिन्नं न च सर्वेषु राः शास्त्राभ्यामात्रमवि
 शेषतः भोमातृकुल्यमात्रावश्यं कमिति भावः वनाहं पूजयेद्देवीं पृथिवीं च तथा हितः पूजयेत्
 र्वव कृत्वा गुरुं रवेदिजन्मनां देवः कुलदेवतो भूभागमुपलिप्याथ कृत्वा तत्र नुमेत्लोशं वपुष्य
 दशब्देन भूमौ तमुपवेशयेत् मेन्नाशनाश्रमवती मे नान्ये निगदतः शृणु नक्षेत्रं ब्रह्म जेतुमनु

मं. को.

कामिति ७ तस्योपदेशनं कृत्वा भूमौ ब्राह्मणपूजनं ततः कृत्वा ततः कार्यमुत्सवपूर्ववद्विजति उत्स
वनीराजनादीति स्मरत्वा तं पारिजाते. एतत्कुमर्याऽपि अथान्नप्राशनकालः. आश्वलायनः य
ष्टेमास्यन्नप्राशनमिति. पारिजातेनानन्दः जन्मतो मासिषष्टे स्यात्सौनेरौ जन्ममेतदं तदभावेष्टमे
मासेन वमेदशमेपि वा. द्वादशे वा प्रकुर्वीत प्रथमा न्नाशने पनोसे वस्त्रेणा संयुक्तो केचिदित्युति
पेडितारति. सौनेरामानेन षष्ठ्यस्य च यः न चापमेव नियमः. बालान्भोजनं विधौ गुडशुक्रमेव
वात्स्यप्रयुक्तमशुभं त्वधिमासदोषः नास्तेव साधनविधाविहितमासिषष्टे युग्मचमासिपनतः शु
भं चेद्रूपक्षरति विधिनले सावनमानेनाविषष्टे मासस्य विधानात् शुभश्चेद्रूपक्षः शुल्कपक्षः
तन्नापि परस्मिन् पंचम्याः पनमागत्त्यर्थः पंचम्यतः कृष्णपक्षरति शास्त्रात्तनसे वादात्सुमे
मासिरति षष्ठा संभवेष्टमादि युग्ममास एव युगसामन्नप्राशनं वा ह्यति नियमार्थं. अतस्त्वना

नदवास्तेन वममासविधिः स्त्रीणामन्नप्राशनविषयश्च. तथा च गर्गः ननस्यान्नाशने पुंसे स्त्रीणामन्ना
शनेः पुञ्जमिति तन्नापि यथा कुलधर्मव्यवस्था. यद्वेष्टमे गले कलरतिमन्. केचु. तिथीः प्राह लघुना
नदः द्वितीया च तृतीया च पंचमी सप्तमी तथा अष्टौ दशी च द्वासी मी प्राशनेति ययः शुभाः पंचपर्वत्
नित्कायोनदायामाघमाजने वलमास्यर्षशोरेति सप्तोचेति केचन निष्कादिनक्षत्रं न दं द्वादशमिष्ट
मी तथा त्यक्तामति ययः अस्याः प्राशने शुभवासनात्त्यनेन तं अस्या इत्यनुयंगः वासराणां श्रमते
फलदानेनारुमाजीराटः बालबालोवलवादिनदिनयते न संतरी प्रातलोवेही. ही नहुताशनः शि
शिरगोको नेनुजापीडितः वेषभोगसुखे शिशो नवरते जीवि चिरायुः सुखी. शुक्रे वा निरला न्वितो
तिमलिन्ममं देवमैदानलरति शिषिरायुः सोमवासरस्य. कोजोभोमवारः गोप्या दिती दुहस्त्राष्टि
त्वाष्टवे वा ववासरस्य. रोहिणीमेतन्निष्पाश्ववनुराश्वजरात्रयं अविष्टाच शुभाष्ट्ये नैवा उशात्रा

सनेशुभाशति-पौष्पारवती-अदिनिपुनर्वसु-वर्दुर्मगः वासवपनिष्ठा वानुगाशतमिषक ज्योतिरर्षी
वः जन्मर्क्षे श्रीक्षपं विष्णु कर्मर्क्षे वापि सौख्यकृत आधानर्क्षे च बालानां भोजनं रोमनाशनमिति
एतासु कानि संप्रये जन्मभंजनने क्षत्रं दशमं कर्मसंज्ञितं एकोनविंशमाधानमिति पुनुरारो
क्तं पटवंधनचौलान्नप्राशनं चोपनायनो शुभं दं जन्मक्षत्रमशुभं त्वय कर्मणीति तत्सन्निप
विषय पटवंध साहचर्यात् वृहस्पति न चैष्टोम्यतीयाते विष्णो गंडा मिण्डयोः शले वज्रेणापनि
खेवालान्नप्राशनं शुभमिति लग्ननियमाह काश्यपः गोष्वि कुंभतुला कन्या सिंह कर्कश पुष्पकाः
शुभदाराशयश्चेते न मेष्ट दृष्ट दृष्टिव कारति अश्विनिधनिनुच्यते नाजमार्जतः लाभसिखष्टन
वमोपगतास्तु सौम्याः सौम्यग्रहानवपंचमकं टकास्थाः लग्नेषु दैत्यसचिवसवृहस्पतीनामलोप
भोगकनरोर्वि विधोपभोक्ते नि कं टकशब्देन प्रथमचतुर्थसप्तमदशमस्थानानि कं टपवाच्यानु

अने-अन्नप्राशनं ते कर्तव्यं पानिजाते माधवीपेन मार्कण्डेयः-अग्रतोद्यपनि न्यस्य शिख्यभां जा नि
सर्वशः शास्त्राणि चैव वस्त्राणि ततः पश्येत्तल्लक्षणां प्रथमं यत्प्रशोहालसतोभाउं सयं नदा जी
विको न स्पवालस्यानेनैव तु भविष्यतीति-एव सूर्या बलो कनादीनां भिन्नकालाचोपदेशशिष्टे
नन्नप्राशनं काल एव प्रायशो नुष्ठानात् शोनकेन निष्क्रमणादिकालोपसंहारेणानिर्णीत
सहप्रयोगोभिधीयते नत्रान्नप्राशनकालाविगेयेन निष्क्रमणादिकालोपसंहारेणानिर्णीत
दिनेभार्यया सह कनोभ्यंगस्तानो देशकालो संकीर्त्यमास्यकुमारस्यापुनर्भिदृष्टिद्वानाश्रीपुन
मेष्वनघ्रीत्यर्थं सूर्या बलो कानो-आयुः श्रीवृद्धिजीवगर्भसमुद्भवैना निवर्हराहनाश्रीपरः-अन्न
प्राशनं करिष्येति संकल्प्य गणेशपूजनादिना दीयां होतं कृतानिष्क्रमणां गतेन द्वादविंश
तिदेवताउपवेशनो गत्वेन वग्रहं पृथिवीसूर्या बलोकनादिसं कल्पितसकलकर्मगत्येनैष्टदेवतां

सं-को. च पूजयिष्यति संकल्प्य अयोविशतिषु प्रतिमासु धान्यं पुंजेषु वा अंशं दद्यात् पूजयित्वा वा दद्यात् मि
 तेवमिंद्राग्निपमादिलोकपालान् प्राचीनमः प्राचीमावाहयामीत्येव प्राच्याघेशान्यानादिश
 स्तं दद्यात् पूजयित्वा पूजयित्वा वास्तुदेवापनमोगगनापनमोदनाहापनमः सुखित्येनमस्त्येनेमेवैः प्रगा
 षाघेनमुमावाहयामिस्त्येनेश्वेद्रादिदेवता-अमुष्मेनमोमुमावाहयामीतीत्येदेवंचावाहयौ अशो
 पचानेः संपूज्य सर्पावलोकनेकानमेतच्च ध्यात्वस्तिनः स्वस्त्वात्रेयोविश्वेदेवास्त्रिष्टुभशिशोरकोरो
 पेनेविनियोगः ॐ स्वस्ति नो मिमीतोमिति अंकोमनोप्याशुः शिशानरतिस्तत्सर्वं द्यौः प्रतिय
 रं द्रस्त्रिष्टुपचतुर्थीवार्हस्पत्यात्रयोदशपतुष्टुपचतुर्विधोऽप्यशुः शिशान-वस्वरेतस्त्रिष्टुर्वि
 शिष्ट-४सर्वः पुनरुष्टिकाशिशोः सर्पावैष्टोविनियोगः तस्त्रिष्टुर्विहितं जीवेमशरदः यान
 मिति अथ निष्क्रमतो पूजितदेवता प्रीत्यर्थं न्यवनब्राह्मणादभोजयित्वास्मिन् कुमारपसालि

भवन्तुवेन्तितित्वस्ति वाचयित्वा यथाशक्नोते कृते वा लंघनामातुलेन वा हने वा स माते मंगल वा
 घृत्तोषणा कनिकरदिदिशा कुंतस्तत्कृद्व्यपठन् प्रातिभिः सह च हिनीति पुनोमोगे ब्राह्मणा
 नादपरा कलशकया घघ्रमंगलातां सर्पासिचंद्रधेनुतां च यथोत्तमं वंदे दर्शनं च कारयित्वा बर्हिदि
 शेषु चोत्थाने सशिशुनुपवेशयेदनात्रार्थयेत् चंद्रार्कमोर्दिगीशानां दिशां च गमनस्य च निक्षेपार्थं
 मिमं रभिते मेनश्चतुसर्वदा अग्रमंजं प्रमंजं वा दिवा रात्रौ वयवापि वा रक्षं नु सततं सर्वदेवाशक्त
 पुरोगमा इति वनुरास्य चेति अथ पाठः दिशां च तनुक्तसमुच्चयार्थं च कारो ज्ञाना काले वास्तु
 देवं ध्यायेत् तेममित्येकारं छंदस्तस्मात्पठेत् पाणिजातधृतपौराणपाठाद्यदर्शनात् नो विष्णु
 शिवदीर्घदेवा लंपनीन्वास्वगृहस्य देवसमीपवानीन्वा देवं संपूज्य बालं प्रणम्या स्पृष्टक्षिणं च
 कारयित्वा मातुलादि वैधुगृहे प्राप्य स्वगृहे वा तमानीं पमानुलादिना वस्त्रादिभिर्निषिक्तो सह वा

लेपुजितेस्वयं हेमोमपोपलि त्रेदेशेचतुनस्त्रेधायाशीरविधायतेष्वपि सुवालस्यशिनसिभालेचवि
 भूयालेपनंनरक्षं कुर्यात् अथ केविशिष्टानुद्गनुष्यरक्षा करणोदिनिर्वाणः ॐ ह्रीं नमः ॐ वरुण
 कामेहेमतात्सः जं ह्रीमिति मृतसंजीवनमंत्रेणानेतागोशंभूतेणानेशिशु रस्तेनमकलापणाय
 पहाते स्तोषपित्वात्रात्यगोः सुवासिनीभिश्चाशिशो वाचयेते ० इति निष्क्रमणं ० अथोपवेश
 ने भौमानुक्त्ये गुत्तुद्विजन्मनश्चसंप्रत्य कृतकर्मकारिणानदेशेउपलिप्रेतेदुलपिष्टेनतेदुले
 श्वकृतमेउलोपनिवाद्यशब्देन द्रात्यगकर्तकेणउद्गतेवशकुलेसामगापसीत्यादिमंत्रद्वयेण
 चवालं पित्रादितुपवेशयेत् तस्यमंत्राः नक्षेत्रं वस्तुधेदेविसदा सर्वगतं शुभं ॥ आपुः प्रमाणं स
 कलेनिःक्षिपत्वरुनिप्रिये अविनायुषस्तस्यैकैवित्सनिचेथिनः जीवितानाम्यत्रिजेषुनिर्द्वै
 स्ताविरणो नान् भारिरप्यशेषभूजानांमातस्तुभधिकार्यसि अजनाचाप्रमेपाव सर्वभूतनमस्तु

नेत्वमेवाशेषनगतोप्रतिष्ठाचाप्रपात्यसि-कुमारंपाहिमातस्तुद्वयान्दनुमन्यतामिति-पामिता
 तानुसार्थेवपाठः केचिन्नुप्रमाणो निखिलीमतिपठन्ति अन्त्यमातात्वमसिकाप्रधुगितिः ततो ब्राह्म
 णावसंप्रत्यवालस्यसुवासिनीनीरजनंकारणीयं श्रियेजानरतिब्राह्मणा ० इत्युपवेशनं ०
 अथान्नप्राशनम्-दधि मधु वृजानिअमंत्रं नवेकां चनेकां स्पमयेवापन्निति क्षिप्यपुजितेष्टदेव
 प्राणम्यतु नतः सुध्वत्स्त्रोपनिस्थितमातु उत्संगे प्राङ्मुखोपविष्टशिशोः ससुवरादिस्तो
 त्रं पात्रादीषदाद्यमंत्रेणप्रथमं प्राशानेकानयेत् अन्नयत्तरस्यलक्ष्मणेनपतिर्जग
 ती अन्नप्राशनेविनिर्वाणः ॐ अन्नयतेन्नस्यनोदेह्यन्मीवस्यशुष्मिणः पप्रदातानेनिष
 (उर्जन्तो धेहिद्विपदेचतुष्पदरति नतोपथे ह्यभोजयित्वा ततोवालस्यमुखेसहस्रेवप्रक्षाल्या
 चामेत् जपेत्स्तुतार अन्नं संस्तुत्यप्रथमं ब्राह्मणा नानाधनेषुशोभनमभिरुचिं वस्तुस्तान्

सं. को.

मलं कृतं कृत्य आसने प्राङ्मुखमुपवेश्योक्तविधमंत्रं मंत्रेण प्राशयेताततः पंचकत्वर
 ह्मी प्राशयेदिति ततः कर्पूरे आदिसंपत्कृतौ वलं प्राशयेत् ततः पुलकशस्त्रादीनि शिखा
 निवालास्त्राग्नेनिधाय पत्रोक्षं कर्पूत ततः प्रति संस्कारं दशदेशे नित्रीस्त्री निती त्रास्यगान्
 भोजयिष्य रति संकल्प्य निष्क्रमेणो गत्वेन यथाशक्ति सुवासिनी भोजयिष्य रति च संकल्प्य
 भयं सीदक्षिणां च संकल्प्य श्वरार्पणं कर्पूदिनि संस्कारं कौत्समे सूर्यावलोकन निष्क्रमेण
 वेशतान प्राशन प्रयोगः अथ कर्णवेधः तत्र गजमार्जः ताना चंद्रावुकुले द्दिशे स्ते भासति वा
 क्यतो अप्रकृतं संवत्सरे प्राहुः कर्णावेधविधिं बुधा रति मुहूर्तसंग्रहे दशमे द्वादेशे वा द्दिशो उशे
 कर्णवेधने प्रथमं प्रथममासि अष्टमे दशमं च वा द्वादेशे च तथा कर्पाकर्णवेधं शुभावहं मिनि
 गर्गः मासं च सप्तमे वा अष्टमे मासि वत्सने कर्णवेधं प्रशंसति शुक्लपक्षे शुभदिने रति व्यवहा

नाक्षत्रे तु न जन्ममासेन च चैत्रयोगे न भाद्रसेने रं हो प्रसुप्ते तिथौ न रिके न च विष्टिद्वये कर्णस्य वेधं
 न यो वदेतीति अत्र चैत्रयोगे निषेधो मीनधृतस्य सूर्यविशिष्टकालविषय रति द्वाः बोधित्युत्तरभा
 गविषयप्रकार्तिकविधिः भाद्रपदविषय अदोषा धिक्कार्यः तिथीराहवेदस्यतिः द्वितीयाद
 शमीषष्टी सप्तमी च त्रयोदशी द्वादशी पंचमी शास्त्रादती पाकर्णवेधने न सिंहः एकादशपक्षमी पूर्व
 रिक्तावर्ज्य रति वारानक्षत्राणि च व हस्यतिः भूमिवाकी त्मजा की रां दिवसात्यरि वर्जयेत् जीवे
 उच्युक्ता रां दिवसाः पूजेताम तारति लोप्यापीदित्युत्तरात्रिह स चित्रा प्वि विष्णु मंध निष्ठा रती
 वेदस्य भाः सुः कर्णवेधने रति आर्पः सूर्यः कृष्णः शुभयोगेषु सर्वेषु कर्णवेधः शुभादहरति ल
 यत्र वस्यां नारदः चक्षुभे मिथुने मीने कुलीरेकमका सुचतुला वा पेनु कुर्वति कर्णवेधं शुभं हवाम
 वप्स्यमकरं चैव मध्यमो गुरुलोहितौ सिंह रश्मि के कुंभाश्च अथ मत्ता द्विजिता इति कर्णवेधवि

विधिर्विष्णुधर्मात्रेण वीरु पूजनं कुर्यात् केशवस्य हरस्य वा वसुधैव कुटुम्बकम् इत्युक्तं विधिः शान्तये वसुधा
सत्यपोः सरस्वत्या ब्राह्मणा नाग वात वायु रक्षा मर्चनं कृत्वा तत्र तत्र तारा मनेन थापयेत् वेश्मन्तत्रात्री शु
क्लोष्णं तथा अलेकं तेन उस्मंगे बालं धत्वा तु सांतिने धृतं सन्निधौ लेसम्यगलं कृत्वा सांकिने वि
धौ देवे कृते ह्युदेस कंदे वात्र लाघवात् प्राग् क्षिणं कुमारस्य भिषग्वा मितपोषितः शिशोर्विबुध
नेकायै वा वराभराक्षयं कर्त्तव्ये सदा विज्ञाः सावसरं चिकित्सकाः पूजाया विधुनापः सुन्दर
अनथा हि तेने अत्र सवीयवस्था मादृशस्यतिः सौवर्णीय जपत्रस्य रजनी विप्रवेशपाः अद्रस्य
वापसी सवीमधमा ह्यंगुला मि के नि बालस्य मध्मो गुलिमध्मपर्वमितांगुलेना ह्यंगुले सार्धः द
द्विमान माह देवः कर्गारिभ्रे रेव ह्यपानविशदयजमनः तदष्टा किल वं पाति पुण्येषां अमुपरात्मा
रति ह्यरतिसे स्फुर को सुभे कर्ग वधः अथ बालस्य दुष्ट दृष्टि दोषा दोरक्षा विधिः पारिजाते
कपिलसेहिता पांशु सूरक्षणाया वा सुभग्रह निवारिणां रक्षा संस्था सुकवीति निवसत्यप्युत्तमेः

फली कर्या संमिश्रैः करजैरवलोकं तव चोयरात्रं देशेषु बालग्रह विमुक्तपवासुदेवा जगन्नाथः पू
त्ना तर्जनौ हरिः रक्षतु हरितो बालं मुचमुच कुमारं कंकुक्षारक्ष शिशुं शरवमधुं के टममर्दनं प्रातः
संगवमध्माह सायं च सुवसंधपाः मरानि शिशुदरक्ष कंसारिष्ट निष्ट दनयद्रोरनः पिशाचो अग्रय
न्मातृग्रहानपि बालग्रहान्विशेषेणाहुं धिष्टिं धिमहाभयान् आदित्रादिहरे निम्ये तद्रक्षामुवि
ने शिशुं निमस्मना ह्यमिमे अंबभूषयेत्तेन भस्मना शिरोललाटौ गे मुरक्षं कुर्याद्यथा विधिमे
त्रसे रक्षणा देवेशिषुः संवधति च ह्यमिति वचनकाले धारिगण काले अलाशन काले च ह्यारि ह्य
पादेशे च दुष्ट दृष्ट्यवलोकने निमित्ते कर्त्तव्यं रक्षो कवीति सन्वधः पद्मे रज रतिगौरनसः प्रार्थ
ना प्रतीतगोऽनः सहितभस्माभि मंत्रगादृष्ट्यं ह्यरतिसे स्फुर को सुभे दृष्टि दोषा दोरक्षा विधिः बाल
स्य सवलना दोरक्षा विधि रं विंशने दोकमेन मोतप्यभे रंगु प रिगृह्य च शिरः प्रदक्षिणं कुर्वन्नेत्रमने

न जा पह विष्मते पूर्वतः पानुरदोरक्षतुदक्षिणं व्रत्तावयं प्रमेपापातचेदोरक्षलथोतं उपरिष्ठा
 नथासूर्यः पापात्राधश्च वासुकिः पापादर्थमथोवत्तशिखाः काष्ठासमीराणाः स्वस्तिकं उतुभावा
 न्मिना कीचसधनः गावोरक्षंत सर्वत्र भूमिः पानुसदाशिवारवमुच्चार्य नंदस्तु कृष्णं वस्त्रं सर्वत्र
 वमंत्रो हिवाला नोरक्षाये परिकीर्त्तितः रतिको सुभसुवल्नारक्षविधिः छिन्नाद्योतेन नम
 तिथिरुत्प्रेत्रस्तु पुत्राणां गर्गसंहितायाः सर्वं शुभं कृदिवसस्त्रातेर्मंगलपाणिभिः गुरुदेवाभिर्वि
 प्राश्रयजनीयाः प्रयत्नतः देवाकुलदेवता सर्वपदेन शुद्धागामयिसेग्रहः स्त्रानेति लेः कार्यमिति
 तत्रैवोक्तं निलोदनी निलम्बापी निलमोमी निलप्रदः निलभुक्त निलवापी चषव निलोनावसीदती
 निरोमप्रकारश्च तत्रैवोक्तः एकैकां देवतां रामसमुद्दिश्य यथाविधि ननु र्थ्यते नधर्मं तन्नाम्ना च प्रण
 वादिनेति देवताः कारत्वेपक्षपासुक्तं स्तनक्षत्रे वपिते नोक्ता निस्वनक्षत्रे वपिते नोक्ता चारेवः प्रजा

पतिः प्रतिसेवस्तरे चैव कर्त्तव्यं महीत्सवः गुरुदुग्धनिलान्दघाज्जन्मग्रंथे च वैधने कुर्पादिति
 शेषः तदुपयोगी द्रव्याणुपित्तोक्ता मिगुगुलेति वसिष्ठार्थं र्त्तुगोरोचनापुते उक्तं च द्रव्यगर्भो
 वलिका वैधने दक्षिणहस्ते कार्यमित्याशयः सप्तसुभाविद्युषोमहर्षिप्रार्थयेदिति चिरेजीवीयथा
 तंभो भविष्यामि तथामुनेरुपवातवित्रवांश्चैव श्रियापुक्तास्तु सर्वदामार्क उभयमसंस्तुतं प्रक
 ल्यां तजीवनं आपुरो गृह्यसिध्यर्थं प्रसीदमगवन्मुने चिरं जीवीयथा त्वेनुमती नो प्रवरद्विज
 स्त्वमुनिशाईलनयामोचिरजीविनेमा कंउ पमहाभागसप्तकस्यां तजीवनं आपुरि स्वायं
 सिध्यर्थं सत्माकं वरदेभवेति श्रीपतिव्यवहारे मार्कण्डेयप्रज्ञानमयेवामपि प्रोक्ता ततो दीर्घा पुषं
 वासेरामे द्वे गिरिकुपवलिं प्रह्लादं बहन्मं तं विभीषणमथार्चयेत्तु यष्टी चरधिभक्तं तदर्थं वर्षपुनः पुन
 रिति ततो गुरुनिलमिन्द्रपयः पाने समं तं कृत्वा गुरुपूजने च कार्यमित्यप्युक्तं छिन्नाद्योतेनः कृष्ण

कश्मलाः अपुष्पाभिर्वृक्षार्थं नर्षं वदिकर्म कर्म करिष्यन्ति सेकस्य तिलो हर्षं नर्षं कं तिलो दकेन स्ता
 तान्मवदस्त्रं परिधापकृतं संध्याविधिः दक्षिणायागो गुणालादिष्वेव दस्यार्थं यो दक्षिणावंधं कृत्वा
 गुरुं विप्रं श्रुते प्रत्युपतिमासु अक्षतं पुंनेषु वा ॐ कृत्वा देवतायेन मन्त्रं सेवं कृतं देवतां स्तनक्षत्रं प्रक
 तिं पुरुषात्मानोपि नरो प्रजापतिं भादुं विद्मोऽन्नामं कं उं यं व्यासेन मन्त्रं मन्त्रं अश्वत्थामाने कं पं वलिं
 प्रत्ना देहं मन्त्रं विभाषणं वृष्टीं चेति देवता आवाह्यं प्रजपेत् यथेष्टं दधिभक्तं नैवेद्यं देवतां ततो
 नमस्कृत्य विरंजीवीत्यादि श्लोकं चतुष्टयं नमस्कृत्यं यं प्राथम्यं वृष्टीं प्राथमेतज्जघरे विजगन्मातर्जग
 द्गते दकारिणी प्रसीदम कृत्वा तान्मस्ते वषट् देवते हृषे देहि नपे देहि भगं भगवति देहि मे पुत्रां देहि
 धनं देहि सर्वान् कामांश्च देहि मे त्रेलोके पाणिभूतानि स्यावराणि च गणिचक्रा विष्णु शिवैः सा ईशानां
 कुर्वंतु ता निमरति ततः प्रजितं देवताभ्योपयोक्तुं देवता नामभिः प्रणावादि चतुर्थ्यैः प्रमेकमष्ट

विंशत्यवसरं स्वतिलो हर्षं तामुपमिति लावापे कृत्वा तिलगुडं समिश्रं मंजस्य हर्मितं पपथिं न
 ततः त्रमेजाः सतिलगुडं समिश्रं मंजस्य हर्मितं पपथिः मार्कं देवाकुरेत् तं दद्यापि वा म्यापुष्यं चतुपरितित
 तो गुरुं संप्रत्यनस्मै दक्षिणां दद्यात् अन्मानपित्रात्मनां श्रमो जपेदिति तदिह नपि मया श्रुतो देवे उ
 नेन खकेशानां मेथुनाधानमेव च आमिषं कलहे हिंसां वर्षं च द्वा विवर्जयेदिति जप्ते तिथिद्वये
 निरीपो रद्वा जमात्रं स्वस्मिन् जप्ते निश्चिपदि स्यात्कुर्यात् राज्ञाभ संपुतो च असंगतिते नदि
 नदृपे चेत्यस्यापराधमाभवती हेयत्वादि ति पन्नशौनकः अथ खनन्मनक्षत्रं स्त्रातः श्रुत्वा बरो न
 पः कृतं कौतुकं बंधं श्रुत्वा सर्वाभरणभूषितः नक्षत्रं देवतापूजां कुर्यात् हस्तं समन्वितः आचार्यं लोचरोत
 को होमः सर्वत्र भूषितः स्थंडिलाद्यात्मभागां कृत्वा सर्वं पथाक्रमेण द्रव्यं घृतां क्राजुहुपादयोत्रां
 ताहुतीः यदेवता कंनक्षत्रं मेजस्तं देवतः स्मृतं ततः स्विष्टकृता सर्वं होमशेषं समापयेत् गोभ

शिरापवस्त्राद्यैर्ब्राह्मणान्पूजयेत्तपः ३३ स्वार्त्तान्सर्ववर्णाश्चमोचयेत्तपः ३४ जिह्वातः द्विजातस
 र्वाज्याभ्यर्च्य पूजित्वा त्वेवांधवान् न हिंस्यात्सर्वभूतानि तदरक्तविशेषतः एव समाचर
 न राजा सुस्त्रीभक्तिसर्वदेवितद्विज्ञानं प्रत्येव जन्मानक्षत्रमात्रे विहितमिति तत्राह्मणादीन् प्र
 सदा न तिथि कृत्यान्तर्गतं तेन वक्तुमुचितं एवमन्यदप्यहो ब्रह्मणा गणा क्रमस्य संजपदेवता
 कर्द्दाहो मस्यापि जन्मक्षे विहितस्य कटिसन्ने वंधना गमस्य उक्तं तिथि कृत्यान्तर्गतं तेन गृह
 स्याद्ब्राह्मणं प्रति वक्तुमनुचितं तात् पक्षिं वित्कुरुते कर्मवेदिकं वाणतो न्निकं कटिबंधनस्य
 क्तं न सर्वं निष्कलं भवेत्तस्यैकापीसकं हेमं यदसन्नं कृतं तथा वर्जयेत्कर्मकालेषु कोची विप्रो
 विशेषतः तिथिपारिजाते आश्वलापनोक्तैः सुश्रितवर्ज्यपने सुश्रुत्येवोक्तं तत्राश्वलापनः तृती
 येपंचमेवादेचौ लौकिकं प्रशस्यते ब्राह्मणसमेससमेवासोपनयनेन वेति तु यतीतिः प्रागुच्यते

वेत्यर्थः वसिष्ठः तृतीयेऽपेचमेवेत्स्वकुलाचारतो विवाचौ लंशिशोपलेन स्वगृहोक्तविधानतः
 आधानतो जन्मातो वा स समाह्वयिकारयेत्स्वकुलाचारत इति विहितं कल्याणोत्पत्त्यर्थं
 ननु कालांतरं अतएव याज्ञवल्क्यतस्मात्सामान्यतो म्यधापिकुलाकार्यापयाकुलमिति आधान
 तः गर्भाधानात् अवधिद्वयस्य पूर्वत्राप्यनयः नारदः जन्मतस्मृतौ येचमोचयेत्तपः ३४ जिह्वातः
 पेचमेसस्य मेव र्यजन्मतो मध्यमे भवेत् अथ मगर्भतः स्यान्नृदशमेकादशे पिवेति देवरातः अ
 पनेचोत्तरं सोत्वे दक्षिणे त्वष्टुभावरमिति तत्र विशयो ज्योतिराविमकरं सर्वसंपत्तिः कुम्भः स
 तानकारकः मीने तु सर्वदोषो म्यमेव सर्वार्थसाधनं विजयेद्युधे विंश्यान्मिथुने वंशवटिकुटिति
 सारसं गृहे ज्येष्ठे मासि नयामार्गलोः परितोपं व्रतं ज्येष्ठपुत्रद्वितीयाश्वपलतः परिवर्जयेदिति कुत्रि
 कास्थारविमं त्का ज्येष्ठे ज्येष्ठस्य कारयेत् अथिमासतुपक्षोः न समसासं जन्ममेव न भवेन्नत्र क

त्येतन्मावेकंभःकुलविनाशायकथितःशूरकर्मणिशुभैर्दृष्टोयवापुत्रोतप्तुमःकुंभमत्सदे
तिभृगुःकृष्टिःप्रपासांक्षोरंमध्येवर्ज्ययथाष्टमरुतिःकृष्टिःकर्षणोमध्येद्वितीयादिक्षोरैपारि
जातनर्मदोत्रैरदेशेनुसिंहस्थदेवमन्त्रिणिशुभं कर्मनकुर्वीतनिषेधोनासिदक्षिराश्रिता
तरिगर्भिरायोव्यवस्थामाह नारदःसतीर्मातरिगर्भितापोवृडाकर्मनकारयेत्पंचेचाव्यात्याग
योर्धेनुगर्भितापामपि कारयेत्सहोयनीत्याकुर्पाञ्चैत्रदादेषानविद्यतरतिश्रुतयवैकेश्चि
उदाहृतस्यसतीर्मातरिगर्भितामोजीचरेनकारयेदित्यस्यचचसःसमूलत्वेपिप्रत्येकमेवनिषे
धोनसहितपाःपंचाव्यातिपूर्वनेयस्मिन्नदिनेतत्पंचावृषेकारोतरेणानिवेधायवाद्यमाहवसि
ष्टःगर्भितानुःकुमारस्यनकुर्पाञ्चैत्रलकर्मनपंचमासारथःकुर्पादतऊर्ध्वेनकारयेत्पंचमासा
गर्भसंवंधिनःपूर्वनेयस्मिन्नदिनेतत्पंचमासमातरिजन्तुस्त्रावांवृहद्गार्ग्यःविवाहव्रतकृत्सुमा

नापदिजसलातस्याः शुद्धे परं कोपमागस्यमनुरव्वीतरति यद्यचोलादिप्राप्तोन्नरः
 प्राग्भात्यागपिरजसिमुहूततिरामावातदशानि कृत्वा तदेव कार्यं यथा कर्तारिका निवो
 सति कोदकयोः शुद्धे गौदघाहो मपूर्व का प्राप्ते कर्मणि शुद्धास्पादितरस्मिन् शुद्धा निश्च
 लामेसुमुहूर्त्तस्परजोदोष उपस्थितेऽपि संप्रत्यतत्कर्णद्वन्द्वस्याभयं कर्हि हेमी माषमिताष
 प्राप्ती सक्तैर्विधिना र्वयेत प्रत्युचं पापसंहुताभि धिद्य शुभमाचरेदिति श्लोकमे देन प्राप्ते
 पदोक्तारंभस्य मुहूर्त्तान्नरालाभस्य च अवरान्नृषरस्परसापक्षत्वे प्रकाशने रराचौ ल निषेधं का
 त्यापनः कुले कृतुन नपादवां उा नाननुमुउने प्रवेशात्रिगमिने शो न कृषी मंगल नपभितिक
 नुत्रवषयमासाः कुले त्रिपुरसंयुषत्र पयं पतं प्रति कुलं स्तुगात्रिगां प्रवेशात्रिगं मन्तुद्वयामे
 नमुउने रतिमयानि युकैः तथा कुलचतुः पुरुषययंतं सं गिडी करणान्न प्रेत कर्म समाप्तेः प्राणाम्यद

पिकं कर्म न कार्यामित्यपि सः प्रेत कर्माण्यतिवर्जं चरेन्नाभ्युदयक्रियोऽत्राचनुर्थे नतः पुंसि
 पंचमे शुभमदं भवेदिति अतएवा निर्वर्त्य न्यत्र समागतं कर्तव्यं कलमविद्वेक्षितं पदोर्वशतः
 अत्रासर्वपापैः प्रमुच्यत इति वदं मुउं नारिस्वरूपमपि कालापनः पुनोद्वाहः प्रवेशारं
 कन्योद्वाहस्तु निर्गमः मुउं नचौ लमित्युक्तं त्रतोद्वाहोत्तमंगले चो लमुउं नमोवाक्त्तवर्जं
 दृश्यात्परं वरणात्तु मक्रमकाद्वाद्यादित्यर्थः मौजी चोभयतः कार्यापतो मौजी नमेउ
 तमिति उभयतो विवाहाभ्याम् ई चेत्यर्थः इह मनुः एकमात्रं नपोरेकवत्सरे पुरुषद्वयान्न
 समानक्रियां कुर्यान्नादभेदे विधीयत इति तथारंभोन्नरं सतके प्राप्ते विशयः संप्रहं कृष्ण
 ३। मिहृते हत्वा गौचदघात्यपस्विनीं दूजेन पनोद्वाहं प्रतिष्ठादिकमाचरेदिति अथ
 प्रयोगः कर्मा कृतमंगलज्ञानं च लमले कृत्यत्वरक्षितस्थितमात्रोक्ते नमुषवेशपदेशका

लोसेकीर्त्तयस्कुमारस्सुवीजगर्भसमुद्भवेनो निवर्हणावलापुर्वर्चो वृद्धिहाय श्रीपरमेस्वरश्री
 त्वय्यचो लकर्म करिष्ये तृतीये वर्षे शतिसहोपनीत्येति वा संकल्प्य गणेश पूजादिनां ही प्रा
 हांतं कृत्वा अग्निप्रतिष्ठापनतदधानोत्तं कृत्वा आघ्राणवात्येनेत्यनेनिरग्निपेवमानं प्रजाप
 त्तिचेति प्रधानरेवना आत्मन शेषेण स्विष्टकृतमयिमित्यादि पर्यापात्रनिधानोत्तं कृते
 प्रेक्षीतानामुत्तरजो दर्भेषु वीक्ष्य वमावतिलैः पृथक् पुरितानि तवातिरागवातेपेकेक
 शः प्राकसेस्थानिसारपेन अथात्यत्पादपापरमिति कारिकायामथग्रहैर्नेके कश आ
 सादन प्रतीतेः मातुः पूर्वभागेनेः पश्चादातदुत्तमोमपुत्रेशरावंशमीयशीशारे वं च निदधा
 तपवातामसंभवेन तस्य दशैर्ब्रीहिभिः परपेदिति गोमयममिस्पृष्टमिति वज्रपतः अनन्तरा
 कटवहनसमर्पणवली बद्धमाहुयक्षिणातः पिता द्रव्या वागकविशतितुशपिंजलीनिधारयत्रा

ले अन्यविशेषं जपंतः पितुरसंभवेन स्मिताकर्त्तरि ब्रह्मधारणवा अपि तत्परतितदा ब्रह्मनि
 त्परतिप्रतीपते अस्मिन्नेव काले तात्मनपक्षुरपरिग्रहरस्यपिसः अन्यः प्रक्षालितः प्राग्वै
 समीयेति धेयः ततः कर्त्ता धाधारान्ते कुमारगान्धारस्वः कृत्वा यस्या पूर्वोतिनिस्सराशतं वै
 स्वानसाक्षयः अग्निः पवमानो देवतागायत्री छंदः चो लप्रधानाज्यसोमेदित्योगः तिस्र
 भिर्जुहोति अग्नेये पवमानायेदं प्रजापते हिरण्यगर्भः प्राजापतिस्त्रिषु चो लप्रधानाः प्रजा
 पतरति नुदुपात् प्रजापतपरदे अथ कर्त्ता शिशोः यस्मिन्मतः स्थित्वा शीतोष्मजलपात्रे द
 क्षिणावामपाशिभ्यामादाय पात्रोत्तरे प्रमुखायुगपन्नियति ७२२ स्मनदाप उरकोनेहीति
 महानसा दुष्ममानीयशरावे कृत्वा शरावांतरे शीतमादायोक्तप्रकारेण शरावांतरे सिंचनीति
 जयंतः तासामयामेकदेशं पात्रोत्तरे गृहीत्वा नवनीतेन तदभावे दधिरस्मेन मिश्रयेत्तदग्नौ स

मुपादनेनास्ति चेन्न नीतकमिति कारिकाः केः तभिरिदः कुमारश्चिन्तामयप्रदक्षिणांतिः के
 दयति अं अदितिः केशान्धपत्तापत्तापउदनुवर्तसर्गमन्त्रे प्रतिलोदनमावर्तयेत्तत्तमीकविं
 शतिपिन्तुलमधेनीग्यादाप कुमारस्य दक्षिणकेशपक्षे आभात्याग्राणि निदधाति दक्षिणके
 शपक्षे च बालस्य नीन कुशो कुरान बालाभिमुखपर्यन्तात्पटित्वा मन्त्रमोषधेनापत्तेन प्रतिस्य
 दितिशोन कः कुमारभिमुखं पश्चिमाग्रात् कृत्वा मन्त्रेणानिधानमिति पारिताने केशपक्षे कुमा
 तस्य ददन्तेतकुशत्रयमिति कारिकाकारः अमेत्त्वं रपे आ लिस्त्रिनिबन्दिधातीति जपेनः शो
 नकानुसारिपारिजातमने कुमारभिमुखं न पश्चिमाग्रात् कृत्वा निधाने प्रागप्राग्यागांतस्य नि
 त्वाः प्राचरति परिभाषायाः जपतानुसारिकारिकामन्तेतुद्दवाभिमुखासु त्वेषु कृते वतन् आत्मा
 तं प्रत्यभिमुखं सन्नद्धवाभिर्गर्जनस्येव सर्वपासिनि कसेमन्तात्तत्तु विन्तुलेषु स्थितिनिदधाति

स्वधितं मेने हिंसीदिति अं पेना वयसविताधुरं पथासदितिसंकशानि मिपिं वृत्तानि कृत्वा प्रा
 गग्राणि कृत्वा सादितशमीपयोरैकीकृत्य शिशुमातृहस्ते निदधाति सातउद्देगामेपनिदधा
 ति प्रथमनिधाने प्रागग्रत्वनियमोस्ति नटिनीयइति दवन्नातः ततो मध्छिन्नकेशस्य शमि
 मिन्नाशुचित्वनिवृत्त्यर्थं जलस्पर्शः कार्यः एवमुत्तरहृदनेषु समन्त्रकं पिन्तुनिधानादि अं
 पेनधातद्वितीपठेदनेमन्त्रः दं अं पेन भूयश्चरत्यामिति तृतीयउक्तमन्त्रे अत्रुर्ध्वं तु
 चत्वार्येवं दक्षिणातः हृदनातिः एवमुत्तरतः प्रत्येकमन्त्रे स्त्रीणां कृत्वा शुरधारामग्रतः
 आख्यामलमन्त्रेणानिमृजेत्तत्तत्तु शुरेणामर्चयतासु येषां सेति अं शीतोष्माभिरभिरवर्ध
 कुर्वीरा इति प्रेषिणानापितमनुशास्य प्रैयार्थमववाधयत्तत्ततो नवनीताद्यमिश्रितशीतो
 ष्मावशिष्टाभिराद्रीकृतशिरसः प्रागुत्तरस्य कुमारस्य दक्षिणकर्णामारम्य शिखीतं शिला

मास्यवामकर्णांतवपनेकुर्वतानापितेनपथाकुलाचारंशिरवापनेकारणीपंडदशुखःप्राप्नु
 स्तोवावपनेकारपेक्षुधीःकेशश्मश्रूलोमनस्तानुरकसंस्थानिवापपतदक्षिरांकर्णामास्य
 मर्त्यपापसंचयशिराघनवसंस्कारेशिराघनेतशिरवपदित्पपाकाकैःनवसंस्कारप्रथम
 चूडाकर्मापनयनादौप्रापश्चिन्तायस्यद्वितीयापनयनादेपापसंचयस्यनेनसंयुहातयश
 शरमाधवीपैलोगाक्षिःदक्षिणातःकमुजावसिष्ठानामुपयतोत्रकश्यपानामुडाभगव-
 पंचकृडाअगिरासोवा निमैकेमंगलार्थंशिरविनाम्येयथाकुलधर्मवैतिकमुजाशिरवा
 सिष्ठानामेकप्रवरिणामेकैवदक्षिणानातिपय्यतेआर्षपाणांनुनिस्त्रःअत्रीणांकश्यपानां
 चह्यार्षपाणांवामदक्षिणोद्देशितेआर्षपाणांमध्येयस्याभ्युत्तांवेणसमाचाराविरोधेनमुं
 उच्येतद्विरोधेनुआर्षपाणांनित्यःपंचार्षपाणांपंचरावमगिरासोपंचार्षपाणांपंचआर्षपाणां

राम-

नित्यराकेपुनर्वाजिललाटकर्णमुलस्यर्शिनीमालामिवकशपेकिंमंगलार्थंकुर्वन्तिमंगला
 र्थत्वेकीर्तनेनतस्यासामपितदन्यशिराधाररागावश्यकमितिधुम्यन्तेशिखितोत्तरनि
 कुलधर्मतयवेतोपादेशनियमानासःप्रकारश्चार्थःसख्यानिपप्रमाहाश्वलापनकारिका
 कारःशिराअपिचकर्जआकुमारस्यार्षसंख्यानिघममाहाश्वलापनकारिकाकारःशिरा
 अपिचकर्जआकुमारस्यार्षसंख्यपेतिएवेवौलकालधृतशिरवानामध्यमध्येशिखितरशिखा
 नामुपनयमकालेवपनेकार्यमध्यशिरसिचरास्याह्यसिष्ठानांनुदक्षिणोनुभयोःपार्श्वपोर
 त्रिकश्यपानांशिखामनेतिचूडोदाटनवचमिमध्यशिरापाणिमित्रविशेषसंज्ञागंविनाविहितो
 पानित्यत्वेनसदावर्द्धशिवेनवेतिनित्यविधिविषयत्वाच्चित्यादीतरशिखानामनुपनीतया
 पत्तेनमाधवोक्तश्रुत्यनुवपनान्नरापितेभूषितेकुमारदक्षिणानामानुरक्तंस्यापित्वाह

एकदादिहोमशेषं समापयेत्तद्वीह्यादिपात्राणि नापितापदत्वादर्शानोत्रपाशोवावासायाना
 मन्त्रेन तदंगं संकल्प्य भयं ह्नीदक्षिणां दत्त्वा प्रपरां कुर्यात् अत्रत्य ब्राह्मणभोजने भुक्तव
 तः प्रापश्चिन्मार्गपरशरः निर्वृत्ते च उद्दोमे तु प्राङ्-नामकरणात्रया च रक्षांतपनं भुक्त्वा
 जातकर्मणि चेव हि अतो न्येषु तु भुक्त्वा त्रं संस्कारेषु द्विजोत्रम्ः त्रिपोगादुपवासेन शुभ
 तेनिषमोजनारिति चोत्तोत्रं विंशत्यः स्मृत्यर्थं संप्रेत विवाहमाजीवो लोथं वर्षमर्हंतर्ध
 कंसविंशो नोदकं दधुर्गयायां दधुरेव तर्तिस्वममंत्राचो लक्रिया कुमार्या भवति होमस्तु स
 मंत्र उतिपादिजाते होमोप्यमंत्रः कर्पिर्न वेति वृत्ति कहेव त्रातश्च जपेत्तत्त्वा हस्त्रिपामं
 नमवरोमकर्मणि स्या पनपर्गा पात्रनिधानां तं कृत्वा रकममानमनादि क्षुरमार्जनं वर्षवसा
 नममंत्रकं भवतीति केचित्कर्मावबोधनार्थं उति कृत्वा गीती ह्यामिरिति प्रेषमिच्छंतीति च